

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănitare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 20 Iulie.

Scirea că monarchul nostru va avea o convenire la Gastein cu împăratul Germaniei, se adevărește și de cătră foile germane. Această convenire va avea mai mult caracterul unui act de amicitie, decât o însemnătate politică; dovadă, că atât principele Bismark cât și contele Andrássy va lipsi dela Gastein.

Toate foile pestane se ocupă cu retragerea contelui Zichy. Organele opoziționale reduc aceasta schimbare a incidentului la intervențiunea împăratului, care nu voescă a suferi corupțiunea în oficiu. Atitudinea șoadă care a observat-o Tisza în aceasta afacere se supune chiar și de foile guvernamentale unei critici aspre.

O scire din Constantinopole vestesce, că trupe austro-ungare ar fi și intrat deja în Novi-Bazar; în Viena aceasta scire se desmințesce în mod foarte hotărît. Nu este de presupus că „Pester Lloyd”, că dela trăgerea de până acum să se fie luat o hotărîre pentru o acțiune grabnică, înainte de ce comisiunea austro-ungară-turcească nu și-a împlinit chemarea sa. Aceasta comisiune se află încă în Seraievo și pare că nu se simte trebuință a accelera activitatea ei.

Despre cestiunea evreească din România avem de astădată atâta a nota, că diarul „Pressa” publică o provocare cătră Israeliti, a se adresa îndată cătră cameră pentru dobândirea indigenatului. Provocarea aceasta intru atâta merită atențiune, intru cât se vede, că speranța Românilor, a deslega cestiunea Evreilor într-un mod favorabil câștigă tot mai mult în firmitate.

Sgomotele ivite mai întău în presa engleze, că armata rusă nu va evacua peninsula balcanică până la terminul prescris, au dat ocaziune cabinetului vienez, să facă o întrebare amicală la Peters-

burg. Răspunsul la aceasta a fost asigurarea că la 4 August cel din urmă soldat rus va părăsi teritoriul turcesc. O altă depeșă dice, că secretariul de stat Giers ar fi răspuns la întrebarea lui Kalnoky, că evacuarea va fi terminată până la 3 August, dar obsevă tot de odată că va trebui să întrebe din nou la ministeriul de resbel, dacă nu cumva s'au ivit niscare-va pedeci neașteptate. Acest din urmă soldat rus, dice „Neue freie Presse”, va mai crea multe greutăți diplomației europene. Cu ocaziunea interpelării adresate guvernului italian asupra politicii din afară, d. Cairoli, președintele consiliului, a declarat senatului că guvernul va executa strîns tratatele. D. Cairoli s'a pronunțat într-un mod foarte simpatic în favoarea Greciei și a României. În privința României, el a dis că Italia va recunoaște independența sa îndată ce cestiunea Evreilor va fi regulată.

Din Ragusa se comunică, că atât în Albania de nord cât și din cea de sud agitează o partidă pentru Italia și a câștigat mai ales între populațiunea catolică foarte mulți partizani.

Cestiunea evreească în România.

Diarylui „Timpul” i se scire din Sadagura 14/26 Iulie 1879.

Domnule Redactor! Aflându-mă în Bucovina, cred de datorita mea de cetățean român de-a vă transmite aci în traducțiune un articol însemnat al diarylui german „Politische Fragmente” din 9/21 Iulie curent, carele este unul din organele cele mai considerabile ale partidului conservator în Austro-Ungaria, și care articol cred că este chemat a da o nouă lumină pentru deslegarea cestiunii israelite atât de importante pentru noi, precum lesne vă veți convinge din diferite pasagiuri importante ale acestui articol.

Eată articolul în cestiune, intitulat: *Despre cestiunea emancipării Evreilor în România și aiurea.*

„Se scie că marii diplomați împregiurul mesei verđi, au dictat anul trecut în congresul european ce s'a ținut în Berlin, între altele, și emanciparea Evreilor în România și în Serbia, și au declarat anume prin art. 40*) al actei congresului că independența acestor două mici state depinde dela execuțiunea acestei măsuri. Precum se înțelege de sine, această cestiune a și fost ridicată de E. S. lordul Beaconsfield, carele mai înainte nu se numia altfel decât Benjamin Israeli. Se putea ceti în toate foile de-atunci, că acesta era singurul act de adevărată umanitate pe carele congresul dela Berlin l'a executat, căci ar fi fost, precum se pretindea, o rușine pentru seculul al XIX, ca în două state europene, egalitatea cultelor religioase să nu fie încă un lucru tranșat. Subsemnăm din toată inima ultima frasă, admitem ușor că nu se prea simte o civilizațiune, când diferența de credințe este chemată a crea și o diferență în traiul social. Trebuie însă să ne gândim dintău: cine este de-a se emancipa și sub care raporturi au a se împărtași toate drepturile cetățenesci Evreilor români și sârbi? Și dacă s'ar pute chiar înțelege despre un stat independent, că niște mari puteri străine ar pute să'i prescrie legi pentru politica sa interioră, atunci ar fi trebuit ca diplomații dela Berlin să se gândească cel puțin, că ce fel de sectă religioasă este aceea pe care au admis-o sub imediata lor protecțiune. Dacă nobilul lord Beaconsfield împreună cu domnul Waddington ar fi călătorit prin Basarabia, și ar fi învățat a cunoaște, cel întâu soiul foștilor sei coreligionari, care a călcat acolo, ear cel din urmă, diferența ce există între un evreu român și un evreu francez, credem noi că ei s'ar fi pădit atuncea, cel puțin dom-

*) Din eroare în loc de art. 44 N. T.

nul Waddington, de-a accepta art. 40 a tratatului dela Berlin. „Gazeta de Colonia” rostia acuma în urmă un mare adevăr când scria: „Acel ce nu cunoaște Viena, Pesta, Galiția și România, acela nu cunoaște pe Evrei și nu poate judeca nici asupra vătămării, nici asupra folosului lor.” Și aceasta e faptul. Anglia are la 24 milioane suflete, 39,000 Evrei, Franția la 36 milioane suflete, 49,000 Evrei pe când în România, cu toate că acolo Evreii nu sînt emancipați, unde sînt 4½ milioane suflete, locuesc 489,000 Evrei. De unde rezultă că trebuie să le vie Evreilor mult mai bine acolo, de oare-ce, numai în ultimile două decimi de ani toți emigrează în România, cu toate că ei sînt privați de libertățile cetățenesci cele posed în Franția sau Anglia. Dacă diplomații și-ar fi făcut întrebarea, care este anume rațiunea pentru care Evreii se opresc mai mult în Europa resăriteană decât în cea apusană, și de ce ei s'a espatriat dela libera Anglie și dela republica Franția pentru a se ficsa mai ales în depărtatele, nesănătoase văi ale Dunărei, atunci ei au înțeles îndată cât trebuie să vie de greu guvernului român și celui sârbesc, de a se conforma cu hotărîtul dictat al emancipațiunei Evreilor, din partea puterilor europene. În Anglia, în Franția și chiar și în Germania, de aceea nu este pentru Evrei nici un traiu posibil, fiind că în aceste state, în contra poporului „celui vecinic neguțătoriu” stă dinainte, o populațiune inteligentă o populațiune care cunoaște greutățile vieței și nu se lasă așa de ușor nica să se spolia nici înșela. Este probat prin statistică că numărul Evreilor în Germania, Franția și Anglia scade din di în di, pe când prin mijlocul imițiunei el sporesce cu o progresiune în adevăr înspăimântătoare în Austro-Unga-

FOIȚA.

Soran

sau
Împăratul corbilor.

(A XIV-a poveste populară românească, esplicată).

I.

A fost odată un om sêrac și trăia numai din pescărit, și pentru aceasta s'a dus la apă și aruncă mrejea sa odată, și de două ori și nu prinse nimic, dar când o aruncă și a treia oară, prinse un pește cu flori de aur. Atunci pescariul dișe cătră feciorul seu carele era cu el: „Petre! du peșcele acasă, dar îl astrucă cu marama ca să nu'l vadă nime, că eu mai rămân se cerc doară mai prind pesci așa de frumoși, cum n'am mai vădut.”

„Bine!” dișe Petru „așa voi face tată”, și plecă dar și lui tare i-a plăcut peșcele frumos, și nu se putea răbda ca să nu ridice tot acuși, acuși marama, și să nu se uite la el.

Când era în cetate și trecea tocmai pe lângă curțile împăratului, Pe-

tru se mai nită la peșcele frumos, și Susana fata împăratului ședînd la fereastră vedu peșcele frumos și strigă: Petre! așteaptă-mă, că am să'i spun ceva!” și grăbi iute jos la Petru.

Petru se uită în sus la fată și o așteptă, eară fata împăratului ajungînd la el îi dișe! „Petre! dă'mi mie peșcele cu flori de aur, că'i umplu căciula cu galbini!”

Ba, Susana ba! răspuse Petru, că mi-a dis tata, că nici să'l arēt cuiva dar cum să'l vînd!”

Fata împăratului îl rugă mult, ca să'i deșe peșcele, și într'un târđiu, Petru îl fâgădui, dacă ea va fi muierea lui.

Susana se uită în fața lui Petru, și vedîndu'l fecior frumos, se învoi ca să fie muierea lui, și luând peșcele cu flori de aur fugi la tatăl seu, și îi spuse toată tocmeala și învoiala.

Împăratul când auđi, de mâniaș sări ca ars, și i dișe, că nici să viseze, că o măriță după fecior pescariu serac — și a rēmas supărat.

A doua di Petru și vine la împăratul și peșcesce pe Susana, dar împă-

ratul cu cuget rēn, ca să'l trămită pe unde se va prăpădi, îi dișe: „Petre! am vrut să te prăpădesc, pentru că ai cutezat să peșcesci fată de împărat, dar îți dau viața, dacă mi aduci trei pene de păun, din căciula lui Soran, împăratul corbilor!”

Petru când auđi, și trēcni pentru că el nici n'a mai auđit de acest împărat, dar response: „Voiu căuta, și voiu aduce!” și atunci cu mare jale se despărți de Susana, și făcēndu'și opinci de fier, și bēț de oțel, a plecat în lume!

II.

Și a umblat Petru cale de trei ani și ajungēnd în împărăția împăratului Alb a întreat: în cătrău e calea la împăratul corbilor? Atunci împăratul Alb auđi de Petru, îl chiasmă la sine și îi dișe: „Dacă mergi la împăratul corbilor, spune'i că am fată mândră cum nu se mai află în lume, dar zace de boală, și nici moare nici se scoală; întrebă'l de leac, că bun dar i'i-o dăru'i!”

Petru'i răspuse că va întrea. Și a mai umblat cale de 3 ani și ajun-

gēnd în împărăția împăratului Verde, a întreat de calea la împăratul corbilor? Împăratul Verde încă auđi de Petru, îl chiasmă la sine și îi dișe: „Dacă mergi la împăratul corbilor, spune'i că am ciurde de vaci pe liveți verđi, la izvoare rēci, dar vacile totuși sînt slabe; întrebă'l de leac, că bine te-o dăru'i!”

Petru'i răspuse că'l va întrea. Și eară a mai umblat Petru cale de trei ani, ajuns în împărăția împăratului Roșu și a întreat de calea la împăratul corbilor? Împăratul Roșu auđi de Petru, îl chiasmă la sine și îi dișe: „Dacă mergi la împăratul corbilor, spune'i că am un mēr cu merele de aur, și cu rod în ceriu, dar acum nu mai rodesce; tot scutur și nu mai pică nici un mēr; să'l întreb de leac, eu frumos dar i'i-o dăru'i!”

Petru'i răspuse că'l va întrea. Și a călătorit Petru până a ajuns la capătul lumii, și aci a aflat marea peste carea a trebuit să treacă, dar vedēnd că nu o poate trece a ședut pe țerm și s'a supărat.

Gurēnd a auđit un glas de fată mare, și un cāntec foarte frumos, și

ria și de acolo în principatele Dunărene. Viena, de pildă, care în anul 1867 găzduia numai 39,000 Evrei, adecă aproape atâția câți se află astăzi în Anglia întreagă, are după ultimul recensiment 105,000 de locuitori Evrei, adecă mai mult decât a patra parte a întregii sale populațiuni; în ultimii zece ani numărul locuitorilor Evrei s'a înmulțit și mai bine. Voim numai a constata aceasta pur și simplu, și înlăturăm cu cestiunea de-a ști dacă nu este un rău când se concentrează un număr așa de mare de comercianți într'un oraș, — căci Evreul muncesce fisicesce în fapt numai foarte arare ori — înlăturăm această cestiune fiind că compatrioții nostri Evrei ar pute să ne dăcă că acela, căruia nu i place Viena, fie el Evreu sau creștin, nu are decât a emigra. Dar tocmai această ultimă eventualitate comandă mare băgare de samă camerelor române în ceea ce privește emanciparea Evreilor. În mari orașe unde munca fizică este mai ales limitată, un mare număr de comercianți sau de indiviți care fug de muncă, nu poate avea un rezultat așa de rău ca locurile unde populația în fapt trăiește numai prin agricultură, și unde nu se află nici comerț nici industrie. Acolo devin Evreii o plagă socială a țerei, fiind că ei să slujesc atât de ignoranța populației cât și de puterea ei muncitoare și astfel reduc în sclăvie pe ori-ce om de religione, străină lor. Aceasta este însă cazul în România, acolo nu există nici un comerț afară de usurarul comerț indigen al Evreilor chasidici*); populația trăește exclusivamente cu agricultura, și dacă o asemenea i s'ar lua de cătră Evrei ar trebui în realitate să emigreze, precum se întâmplă atât de des la noi în Austria, în Galiția, în Bucovina**). În ultima sa circulară, ministrul român de externe dăce cu drept cuvânt că guvernul român se teme ca nu cumva, într'un timp foarte scurt, tot pământul să treacă cătră Evrei, și să se nască din aceasta o revoluțiune socială, dacă toți Evreii, imigrați în România ar avea a fi emancipați; căci dacă odată Evreii se vor afla stăpâni ai pământului, atunci și toată ordinea socială se va ruina. Și astfel și este. Diplomaților, impregiurul mesei verzi, le este ușor de vorbit de asemenea lucruri; nu este vorba de pelea lor

*) Chasidici, secta ce se deosebesce de Evreii, numiți Germani. N. T.

**) Chiar în luna unde mă ocup cu traducerea acestui articol, află dela d-nul baron M. unde sunt găzduit, că în zilele aceste, trei sute de familii bucovinene au fost silite să emigreze acum din satul Cz. în Rusia, desfăcându-se cum au putut, de miserabila avere ce le-a mai rămas. N. T.

cântând pe mare a vădut o fată, jumătate în sus fată, jumătate în jos pesce, și ea apropiindu-se de țerm, îl întrebă: „Dar unde mergi voinice?”

„Merg la împăratul corbilor“, răspunse Petru, „că m'a tărmas socrul meu ca să i aduc trei pene de păun din căciulă, dar eacă nu pot să trec marea!“

„Hei Petre!“ îi dăse fata de mare, „că norocos te-a mai născut mamăta, de ai ști tu, ce nu știi. Grea slujbă ai primit, și pe grea cale ai pornit, dar eu te trec pe spate până în împărăția împăratului corbilor, dacă l-ai întreba și despre mine, căci și eu sum fată de împărat, și am fost mândră, cum n'a mai fost în lume, și m'a peștit împăratul corbilor, dar tatăl meu nu s'a învoit și pentru că am fugit de acasă, m'a blăstemat ca să fiu jumătate pesce așa cum mă vești!“

Petru îi făgădui că va întreba și despre ea, și, atunci fata cântătoare pe mare, îl luă pe spate și îl trecu marea.

(Va urma).

și tot odată se măgulesc cu plăcerea în ori ce cas dubioasă de-a fi afumați cu tămăde de cătră alianța Israelită. Cu totul alt-ceva e, când este vorba de o practică politică interioară a statelor atinse prin acest § 44; nu este vorba aici (adecă în politica practică) de un act de umanitate, ci din contră este vorba de-a nu lăsa pe populațiune și pe stat să comită o sinucidere. D-nii Beaconsfield și Waddington nu ar avea decât să cerce a aduce o cwantitate proporțională de Evrei din România în Franța și Anglia! Dacă Români ar avea 4800 Evrei în loc de 480,000, și aceasta ar fi justul procent dacă se pune în comparațiune populațiunea întreagă a Franței și Angliei cu numărul Evreilor ce locuiesc acolo, atunci nu ar fi avut Europa nevoie de-a se îngriji de emancipațiunea lor, căci Români ar fi acordat-o deja de mult și din propriul lor impuls. Este dar o mare injustie de-a învinovăți pe ambele state Dunărene că ele nu emancipează pe Evreii ce imigrează în masă; pentru aceste mici state, acest lucru nu ar însemna ceva mai puțin, decât că ar stringe singuri ștreangul pe carele diplomații europeni l-au trecut la gîtul lor, și s'ar gîtu. Așa dară, fie-care gânditor imparțial poate da aprobarea sa numai într'un cât comite Andrassy cum se dăce ar fi deșteptat pe guvernul român a lua numai în academică considerațiune articolul 44 al tractatului dela Berlin. Ministrul de externe Austriac este de sigur în această privire, judecătoria cel mai competent, căci știe, din experiențele propriei sale țeri, unde se poate ajunge cu o prea mare toleranță în această privire. Poate va ajunge Austro-Ungaria încă odată la displicuta pozițiune ca să trebească să eșecueze un act care să fie esențialmente cu totul identic cu faptul neurmării de cătră Români al art. 44 al tractatului dela Berlin.

Apel,

cătră toți domni și frații învățători gr. or. din archidieceasă.

Domnilor și fraților învățători! Prea venerabilul consistoriu archidieceșan gr. or. din Sibiu cu dto 7 Iunie 1879 nr. 1613 scol. 1879, a aflat de bine a schimba cursurile supletoare cu conferențele învățătoresci. Punctele cele 4 de desbatere cuprinse în cerculariul de sub nru sus citat, atâta sunt de interesante, în cât, a nu participa cine-va la astfel de conferențe ar însemna un indiferentism nedemn pentru chie-marea învățătorescă. Pedecelile ivite până acum se ved delaturate, pentru că:

a) diurnele le poate scoate fie-care învățătoriu din comuna sa și spesele de călătorie;

b) timpul s'a redus la 5 zile (din 10—15 August);

c) obiectele de desbatere, la aceste conferențe se vor pune în un mod conservativ — conferențial — parlamentar —;

d) locurile centrale de adunări, proporționalmente ca și până acum sunt foarte potrivite;

e) cerculariul a eșit destul de timpuriu.

Prea bunii noștrii părinți se îngrijesc de starea și soarta noastră, de cultura și perfecționarea noastră în specie și de binele comun în genere; apoi la atari ostenele și sacrificii să le răspundem cu nepăsare? să nu fie! La activitatea cea neobosită a S. S. archierei, a bravilor noștrii deputați sinodali și dietali, se răspundem cu indiferentism? să nu fie!

Cei mai slăbuți să nu se descurangieze nici să se retragă, pentru că din asemenea conversări și debateri pot culege și învăța mult.

Cei mai apți cari și înșiși ar fi în stare a conduce conferențe, încă

să nu se rușineze a participa la astfel de conferențe; ci toți de toate să se pregătească a fi pe ziua ficsată de 10 August la locul de adunare unde are plăcere a participa; ca să arătăm și noi că trăim și suntem vii, și încă, că ne interesăm de cauza scolară și de soarta și chie-marea noastră învățătorescă.

„Tempora mutantur, et nos mutamur in illis.“

Teodor Pop.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 25.

Ședința din 21 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariș George, Caragiani Ioan, Cogălniceanu Michail, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Ștefan, Fêtu Dr. Anastasie, Ghica Ioan, Hașdău Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maniu Vasile, Melchisedec P. S. S. episcop, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Ureche Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

Procesul verbal al ședinței precedente se verifică.

D. Crețulescu, cerând cuvântul în cestiune personală, dăce că ascultând discuțiunile petrecute în ședința de ieri la care cu părere de reu n'a putut lua parte, se vede dator a declara, că în aceea ce privește opiniunea comisiunii relativă la psaltirea lui Coresi, d-lui n'a împărtășit opiniunile celor-alți membrii, ci a fost, este și va fi pentru ideea și părerea espresă în consultațiunea de la 18 Ianuarie.

La ordinea zilei fiind votarea în total a statutelor, d. Odobescu dă lectură proiectului discutat și adoptat care se anecesează.

D. Laurian cerând cuvântul asupra votului, dăce că, după art. 27 din statutele societății academice spre a se pute vota modificări la statute urmează mai întâi că modificările să fie propuse de 5 membrii actuali. Deci crede că după această prescripțiune, care este legea noastră, statutele ce se pun la vot astăzi, trebe să capete 23 voturi pentru.

D. președinte esplică că partea primă a prescripțiunilor invocate de d. Laurian s'a îndeplinit: nu numai 5 membrii ci o mare majoritate a propus, a susținut și a votat statutele de față. Cât despre partea a doua, i se pare cestiune de interpretare: dacă s'ar admite a se cere numărul de 23 membrii aderenți, și dacă în momentul de față sunt numai 22, oare nu trebe să numere adesiunile celor ce n'au putut veni? În așa cas, d-lui comunică declarațiunile d-lor Cipariu, Fontanin și Maiorescu, (trămise de cei 2 dintăiu prin scrisori, eară de cel din urmă făcută alaltăeri aici în ședință) cari arată că aderă la statutele aceste.

D. Cogălniceanu nu se unesce cu modul de interpretare al d. președinte, la nici un corp organizat votul nu se dă prin delegațiune, prin scrisori sau prin depeși; persoana ce nu este față nu se numără și nici poate vota. D-lui nu se unesce însă nici cu d. Laurian care cere ca pentru statute să se dea votul afirmativ de $\frac{3}{4}$; o asemenea interpretare ar fi în adevăr judaică și neadmisibilă; cel mult se poate cere la votare să fie față 23 de membrii eara validitatea votului o pronuncie majoritatea membrilor prezenți.

D. Fêtu cere să se amâne votarea pentru o zi, mult două, și să se tipărească un exemplar de statute cu corecțiunile făcute spre a l pute cunoaște mai bine; altfel declară că se va abținé de la vot.

D. Sion dăce că dacă e vorba de număr, crede că trebe a se constata numărul membrilor actuali ai academiei. D-lui crede că trebe a se număra numai membrii ce a luat parte ca activi și actuali în fosta societate academică, eară nu și acei ce au fost numiți de la început în comisiunea literară la 1867. Deci fiindcă între aceștia sunt unii cari, nu numai că n'au venit vre-o dată măcar la societatea academică, dară chiar au declarat că nu primesc a fi membrii (precum a nume și în mai multe rânduri au declarat unii din ei) nu înțelege pentru ce pe acei membrii să i numărăm.

D. președinte observă că venirea d-lui N. Ionescu și a P. S. S. P. Melchisedec ne scoate din ori-ce dificultate: discuțiunea numărului nu poate avea loc, fiind de față 23 membrii.

D. Luarian, revenind la thesa sa susține că academia fiind o continuitate a societății academice trebe în cazul de față, să respecte statutele vechi după acele, statutele de astăzi trebe să aibă votul afirmativ și aprobativ a 23 membrii. Altfel lucrarea nu o consideră ca legală. Dacă chiar cu ocaziunea de față s'a admis ca modificarea regulamentelor să nu se poată face cu mai puțin de $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor, apoi pentru modificarea statutelor nu trebe o garanție mai mare?

D. Cogălniceanu replică că dacă s'a admis numărul de 23, crede că s'a făcut îndestulată condescență d-lui Laurian. Dacă admite teoria d-sale de a cere votul aprobativ acetui număr deplin, este a tinde la distrugerea academiei și la paralisarea ei pentru totde-auna. D-lui observă că legea cea nouă a abrogat ori-ce organizațiune în statute anterioare. Fosta societate academică astăzi nu mai are ființa legală. Statutele de astăzi confirmă basa legii, pe care academia trebe să meargă înainte. Conchide a dăce că crede cestiunea de elucidată și cere a se închide discuțiunea.

D. președinte voinde a consulta adunarea despre închiderea discuțiunii d. Laurian cere a vorbi în contra, d-lui aduce aminte că obiecțiunile de astăzi ale d-lui Cogălniceanu s'au mai produs în sinul acesei adunări, cu toate aceste adevărul nu s'a putut răsturnă. D-lui susține că academia nu este de cât o continuitate a societății academice și în puterea drepturilor vechi membrii de astăzi funcționează. Prin urmare, după statutele vechi, trebe să se voteze cele noue: votarea nu ar avea nici o validitate dacă aceasta n'ar obținé 23 voturi.

D. Hașdău cere închiderea discuțiunii, de vreme ce chiar de s'ar admite autoritatea statutelor vechi, și tot încă ele cer $\frac{3}{4}$ voturi în genere, eară nu voturi afirmative; însuși d. Laurian în proiectul de dicționar la cuvântul vot ne spune că trebe „să numărăm voturile pentru și voturile contra.“

D. Ionescu cere ca să se pună la vot rezoluțiunea interpretativă a prescripțiunilor relative de d. Laurian.

Se pune la vot interpretarea art. 27 din vechile statute după înțelesul dat de d. Laurian și majoritatea se pronuncie contra.

Se cere votarea după apel nominal. Să procedă astfel: 21 membrii răspund cu pentru; 2 membrii se abțin.

Ședința se ridică la 11 $\frac{1}{2}$ oare.

Președinte, Ioan Ghica.
Secretar ad-hoc, G. Sion.

Varietăți.

* (Postal). La direcțiunea postală din Sibiu sunt de ocupat următoarele posturi și adecă:

a) un post de oficial prelungă o cauziune de 300 fl. salariu anual de 600 fl. și bani de quartir 100 fl.;

b) eventual un post de practicant cu adiut anual de 300 fl. v. a.;

c) postul de conductor prelângă o cautiune de 100 fl. v. a. salariu anual 400 fl. și paușale de călătorie 300 fl. v. a. și

d) eventual postul unui servitoriu cu salariu anual de 200 fl. v. a. și 60 fl. pentru îmbrăcăminte.

Doritorii de-a ocupa unul dintre aceste posturi au a'și adresa în termen de 3 săptămâni suplicile lor la direcțiunea postală din Sibiu.

* (Zulii în Londra.) În zilele din urmă, s'a făcut la Londra, în sala St. James Hall, Regent-Street, o exhibițiune de Zulii, aduși cu mari cheltueli din țara lor de cătră d. Farini, acela, care a adus la Paris în grădina de aclimatisație, pe Laponi.

Spectacolul acesta interesază foarte mult pe Englezi, sala e plină fără încetare la toate reprezentațiile. Banda se compune din 7 inși: Dogoudo, șeful ei, Pamon, Oseker, Kikon, Magubi și Nisan. Sânt, negreșiți niște Zulii amici, dar pe cari i-a adus cu oarecare greutate după ce i-a înduplecat să părăsească țara lor. Marea mai cu samă le a făcut o mare groază în timpul trecerei. Sosiți în Anglia însă au redevenit voioși și par cu toții fericiți că au făcut acest voiaj. Ei sânt oameni foarte frumoși, sdraveni și al căror chip, departe de-a se apropia de popoarele centrale ale Africei, are oarecare asemănare cu chipul Egiptenilor; privirea lor e vioaie, fisionomia mișcătoare și arăt foarte deștepți.

Ei au conservat la teatru costumul lor național, afară numai că port o chiulotă, concesiune făcută publicului englez; restul costumului se compune din pene, juvaeruri elementare și obiecte pline cu medicamente preservative de boale, care fac o mulțime de pete pe pelea lor neagră de tot.

Prima reprezentație a fost pentru societatea de antropologie, pentru deputații parlamentului, câți-va lorzi, între cari ducele de Wellington și mulțime de ladi. Ei esecutară cu mare dibacie nește lupte de adresă cu ciomagă, simulațiuni de combateri, cânturi și danțuri de răboiu, dar exercițiul care a făcut cea mai vie impresiune e acela al săgeților.

Într'un chip, preparat dinainte, la o distanță de 20—30 metri, ei aruncară săgețile lor cu o acurateță remarcabilă, aproape de necredut, ceea ce făcū să înțeleagă publicul englez cât devine de îngrozitoare această armă în mâinile lor, deși primitivă.

În resumat, impresiunea ce rezultă în Anglia din această esibițiune a rasei zulă, este că poporul acesta se arată susceptibil de-a fi civilizat repede și nici de cum cu violență. „St.“

* (Regulamentul scolar în Rusia.) Eată care sunt regulile la care sunt supuși la Petersburg elevii din gimnasiile, progimnasiile și scoalele profesionale.

1. Scolarii trebuie să poarte uniformă; aceste uniforme trebuie să fie închise de sus până jos.

2. Elevul să poarte sacul lor când merg la școală și când se întorc.

3. Scolarii trebuie să aibă o bună purtare pe drum.

4. Scolarii se vor oprī și vor saluta când va trece M. S. Impăratul sau membrii din familia imperială.

Ei vor saluta pe toți înalții demnitari ai statului și ai bisericeii și toți membrii corpului profesoral.

5. Întrarea balurilor mascate, a cluburilor, a birturilor, a cafenelelor, a salelor de biliarde, este interzisă scolarilor.

Le este asemenea interzis de-a merge la grădinile publice, afară de grădina zoologiei, unde pot ședé până la 10 oare sara.

E interzis, de-a merge la te-

atre unde se joacă piese, cari nu sânt cu totul morale.

E interzis scolarilor de-a fuma de-abia țigări, de-a purta bastoane, biciu etc.

8. Fie-care scolar trebuie să aibă cu sine biletul seu de legitimație.

* (Canalul de Panama). Străpungerea istmului de Panama se va face de-o societate care ficsează capitalul ei la 400 milioane, reprezentat prin 800,000 acțiuni, din care 10,000 rezervate societății civile a concesionarilor primitivi, cari aduc concesiunea și studiile lor. 790,000 acțiuni rămân pentru subscripțiunea publică, care va avé loc la 7—8 August viitor. Nu se prevede ca acest capital de 395 milioane să fie de ajuns pentru deplina esecutare a lucrărilor și se crede că vor mai trebui încă 200 milioane, ce se vor obține mai târziu prin o emisiune de obligațiuni. Astfel, societatea va puté dispune de 600,000,000 lei, ca să și săvêrșască opera gigantică al cărei apostol este d. Ferdinand de Lesseps.

* (Zidul chinezesc). Mulți vor fi auđit câte ceva despre zidul colossal chinezesc, dar prea puțini vor fi, cari să cunoască toate amănuntele acestui colossal zid. Tocmai acuma a cercetat acest zid un inginer american, care construiesc un drum ferat în China. Acest inginer ne dă următoarea descriere. Zidul este de 360 miluri germâne de lung, 18 urme de înalt și de-asupra 15 urme de lat. Fundamentul este tot de granit solid și cealaltă parte de cărămidă tare. În distanță intermediară de 200 până la 300 de pași se află turnuri tari de câte 25—30 de urme de înalte și 24 de urme în cuadrat. De-asupra pe zid se află de amândouă părțile parapeturi așa, încât apărătorii pot să meargă dela un turn la altul fără de a' puté vedé dujmanul. Zidul e făcut fără considerațiune la teren preste munți, văi și șesuri, de multe ori preste prăpăstii de 1000 de urme adēnci. Păraiele și riurile mai mici sânt acoperite cu poduri. Ape mari au pe amândouă țărmurile turnuri tari. Zidul l-au clădit Chinezii cam pe la 200 de ani înainte de era creștină în contra incursiunilor tătăresci. Timpul cât s'a recerut pentru această operă colosală, precum și spesele câte s'au făcut cu această grandioasă operă arhitectonică nu se poate calcula. Nu mai încape nici o îndoială, că la ridicarea acestui imponent zid au lucrat milioane de oameni, tocmai atâția, câți au lucrat la construirea piramelilor în Egipt.

* (Platina). Acest metal, descoperit abia în 1735 de Don Antonio de Ulloa, a fost cunoscut mult timp sub numele de aur alb. El a luat numirea dela cuvântul spaniol plata, argint. Dela acest timp s'a găsit platina mai în toate terenele aurifere ale Americii de miađă noapte, unde se găsesce în boabe mici, ca în minele de argint dela Guadalcanal di Spania. În timpul mai nou s'a semnalat prezența platinei în năsipurile aurifere ale Rinului.

Coloarea platinei ține calea de mijloc între albul plumbului și acela al argintului; acest metal e moale și foarte flecsibil. Platina este cel mai greu metal. Între proprietățile ei putem amnunța rezistența ei celui mai violent foc fără să se topească și nu se poate ataca prin accide: împregiurare foarte precioasă căci din acest metal se fac mai toate instrumentele de chemie. Abia însă în anul 1822, când s'a decoperit platina și în Urali, a prezentat esploatația acestui metal oare care importanță. Rusia a început să bată monede de platina; s'a încercat a se face bijuterii de platină; s'a făcut lanțuri de ciasornice. etc. Luciul puțin intensiv și greutatea prea mare a acestui metal a împedecat servirea cu aceste obiecte de lucș. În stare oxidată a-

cest metal se întrebunțează ca poadoabă la porțelane, dându'i un luciul metalic inalterabil care are aparența argintului; din cauza inalterabilității luciului platinei ea se întrebunțează la o glinđile telescopice resistând foarte bine influențelor meteorologice. S'a încercat cusuces a înlocuī cositoriu cu platina pentru sporirea vaselor.

Acest metal ar fi foarte folositor în multe casuri, dacă ar fi mai efitin; de și nu este rar totuși în comercin și-a păstrat valoarea; este chiar mai scump decât aurul. Causa scumpetei o putem atribuī greutatei de-a se curăți, căci platina nu se găsesce de tot curată. Ađi când s'a găsit mijlocul curățării prin umezeală valoarea platinei a căđut în Rusia de la 30 fl. la 16 fl. 30 grame. Platina din America e mai curată și mai căutată.

Estragerea platinei are în Rusia o importanță prea mare. Minele au produs în timp de nouă ani, dela 1827—1836 chilograme 14,116; din care s'au întrebunțat 160 chilograme la baterea banilor, bătându-se ruble în valoare de 8,186,620. Fără a esagera putem calcula la două milioane franci venitul anual al Rusiei în urma platinei. În America comerțul platinei fiind liber nu avem nici un document ca să putem calcula chilogramele ce se estrag; ori cum ar fi, putem țice că cantitatea platinei produsă de America e îndoită acelei produse de Rusia.

* (Oalele de pământ). Se vënd pentru mai multe trebuințe vase de pământ ars rēu smălțuite. Smălțul (emailul) acelor vase conține plumb. Dacă pământul (lutul) a fost bine copt, adecă dacă cuptoriu a fost îndestul încăldit, atunci plumbul fiind prefăcut în sticlă, este nevătămător sănătății. Dar dacă oalele n'au fost bine arse, atunci plumbul din smălț se topesce lesne în beuturile și bucatele ce se păstrează în acele oale și le otrăvesce. Mai ales vinul, oțetul, borșul, lapte acru, varđa acră, crastaveți murați, și alte beuturi și mănăcări acre, topesc plumbul din smălțul acelor oale de pământ și oamenii cari se folosesc de densele se îmbolnăvesc de nisce boale dureroase. De-aceea înainte de-a se întrebunța o oală de pământ smălțuită, caută să se fiarbă într'ēnsa oțēt tare în timp de două oare, după rēcire să se lapede acel oțēt, să se spele oala, să se toarne într'ēnsa alt oțēt curat și să fiarbă din nou 2 oare, apoi să se verse și acest oțēt și să se spele oala din nou. Atunci ea este curată și se poate întrebunța fără primejdie.

* (Filocsera cafelei). Sântem amenințați de-a nu mai avé cafea! Acest product delicios va dispăré de pe mesele noastre, dacă această insectă va continua devastarea sa.

S'a descoperit de curēnd, la Ceylon, o ciupearcă veninoasă care se colăcește de rădęcina acestei prețioase plante (cafelei), și i suge tot suc. Planta se vestejesce, se uscă, apoi moare. Astfel de parasite s'au observat și la Moka și la Martinica.

Fericire că un învățat a aflat mijlocul de a respinge acest flagel prin mijlocul întroducerii de pucioasă la rădęcina plantei.

Fi-va ciupearca mai tare decât sciința? Ferească D-đeu! căci apoiadio frumoașerr vise ce produc această licoare divină, după cum se esprimă Aristote.

* (Pleve și Sērbii). Diarul „Golos“ aduce următoarea scire de interes pentru Sērbia: O deputațiune de țērani sērbi adresă o jalbă cătră delegatul rus din comisiunea de delimitare, colonelul Pleve. Acesta le rēspunse, că Sērbii n'au decăt să aleagă pe prințul Alexandru de Battenberg ca domn, și Rusia le va împlinī toate dorințele.

* (Ăntăia universitate din Siberia) se va deschide đilele aceste

la Tomsc, după cum face cunoscut aceasta un decret al ministeriului cultelor din Pettersburg. Deschiderea se va face cu mare solemnitate, asteptându-se sosirea marelui duce moștenitor.

Această universitate va fi cea mai frecventată, căci în ultimii trei ani bunul guvern rusesc a trimis în Siberia peste 20,000 studenți din toate gradele începēnd de la vârsta de 12 ani în sus.

* (Cosciugul principeluī Louis Napoleon), poartă inscripțiunea următoare: „Napoleon, Eugène, Louis Jean Ioseph, Prince Imperial. Né à Paris, 16 Mars 1856. Tué par l'ennemie, en Zululand (Afrique Australe), le 1 Iunie 1879. Déposé dans l'église catholique de Sainte Marie de Chishlehurst le 12 Juillet 1879. R. I. P.“ „Times“ publică tectul inscripțiunilor de pe cununile ce erau depuse pe cosciugul prințului. Regina scrisc: „Souvenir de vive affection, d'estime et de profonds regrets de la part de Victoria Reg.“ Princesa de Wales în limba englesă: „A token of affection and regard for him, who lived the most spotless of lives and died a soldier's death, fighting for our cause in Zululand.“ (Un semn de afecțiune și de stimă pentru el, care a dus viața cea mai nepătă și a avut moartea unui soldat, pre când se lupta pentru cauza noastră în țara Zulilor.)

Bursa de Viena

din 1 August n. 1879!

Metalicele 5%	67 50
Împrumutul naț. 5% (argint)	68 40
Împrumutul de stat din 1860	126 —
Acțiuni de bancă	826 —
Acțiuni de credit	272 25
Argint	— —
Valuta nouă imperială germană	56 75
London	115 75
Galbin	5 46
Napoleon d'aur (poli)	9 22

Economic.

Sibiu, 29 Iulie n. Pro hectolitřă: Grâu fl. 5.30—6.10; Grâu sēcăreț, fl. 4.40—5.—; Sēcără fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—3.50; Ovēs fl. 1.90—2.30 Cucuruz fl. 2.90—3.30; Mălain fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.80—2; Semēnță de cânepă fl. 5—6; Mazerē fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de păne fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare de porc fl. 25—27.50; Sēu brut pro 50 chilo fl. 16; Sēu de luminări fl. 22.50—; Luminări de sēu 50 chilo fl. —.28; Sēpun fl. 20.—; Fēn 50 chilo fl. 0.50—0.60.; Cănepă pro 50 chilo fl. 32—34; Lemne vērtoase de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirt pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berboce 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 12 August și 15 Septemvire imob. lui Petru Grama în Zorop. ház; în 16 Septemvire imob. lui Moise Farkas în Măgheruș (judec. cerc. Reghen); în 11 Septemvire și 11 Octomvrie imob. lui Mihail și Stefan Peljános în Lisneu; în 13 Septemvire și 15 Octomvrie imob. lui Aldesandru Imre în Angyalos (jud. cerc. Sângiors); în 2 August imob. lui Iosif Szele și soției sale în Diosseg (jud. cerc. Székelyhid); în 30 August și 30 Septemvire imob. lui Vincenz Tompa în Macșa; în 4 Septemvire și 4 Octomvire imob. d-nei Gavrilă Daucs în Criș trib. K. Vászrhely); în 23 August pretensiunile active ale masei concursuale a lui Carol Rössler în Sibiu (trib.); în 9 Septemvire și 9 Octomvire imob. Mariei Zinn în Arupatak-Előpatak; în 12 Septemvire și 14 Octomvire imob. lui Mihail Kis în Egerpatak (judec. cerc. Sângiors); în 8 August imob. lui Iosif Marschall în Sibiu (trib.); în 7 August imob. lui George și Maria Lienerth în Roșia (trib. Sibiu); în 30 Iulie imob. lui Pavel Mihaly în Macșa (trib. Murēș Oșorheiu); în 28 August imob. rēmasului după George Banyay în Cluj (trib.); în 11 August imob. Mariei Fabrițius în Sibiu (trib.); în 11 August imob. lui Ioan Bērsan în Brașov (trib.).

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii de învățătoriu la scoala gr. or. împreună cu greco-catolicii din comuna Hepria se escrie concurs până la 19 August 1879 st. v.

Emolumentele sânt:

1. Salariu 200 fl. v. a. din care 20 fl. v. a. se vor număra îndată la începutul anului scolar, eară restul în patru rate egale până la finea anului scolar.

2. Cortel liber în zidirea scoalei și lemne de foc; și

3. Grădina de pomărit de asemenea se lasă în folosința învățătorului.

Doritorii de ambele confesiuni îndreptățiți ce doresc se îmbrățișeze acest post au să și înainteze cererile lor înzestrate cu documintele prescise de statutul organic și legile scolare senatului scolaru local per Alba-Iulia la O. Herepe până la prenotatul termen.

O. Herepe în 15/27 Iulie 1879.

1—3 *Senatul scolar local.*

Nr. 82—1879. 3—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din comuna Meșterhaza, protopresbiteratul Turdei superioare, se escrie concurs cu termin până la 1 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

1. Salariul anual de 200 fl. solvend în 4 rate din repartițiune;

2. Cuartir liber în edificiul scoalei și lemne pentru încălzit.

Doritorii de-a ocupa acest post au de-a subterne petițiunile lor la oficiul protopresbiteral în Deda până la terminul sus indicat, în cari au de-a dovedi:

a) că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale;

b) că au absolvat cursul clerical ori pedagogic;

c) că au depus examenul de calificatiune.

Aceia, cari n'au depus examenul de calificatiune au de-a documenta, că pe cariera de învățătoriu au funcționat cel puțin 2 ani de zile.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Turda-superioară în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Deda, 5 Iulie 1879.

Ioan Popescu m. p.
adm. prot.

Nr. 45. 3—3

CONCURS.

La scoala normală gr. or. din Orăștie sânt trei posturi învățătorești cu următoarele emolumente de conferit:

1. Un post de director cu salariu anual de 450 fl. cuartir frumos pentru o familie în edificiul scoalei, grădina de legumi și un loc arătoriu.

2. Un post de învățătoriu cu 300 fl. și un loc arătoriu.

3. Alt post cu 250 fl. și cuartir în edificiul scoalei; fie-cărui învățătoriu se dau încă 4 stângini de lemne din care are să încăldască și scoala.

Dacă vre-unul dintre învățători va fi în stare a conduce corul bisericesc deja înființat, i se asigură o remunerațiune anuală de 50 fl.

Didactrul dela scolarii externi se va împărți în două părți, din care o jumătate va incurge în cassa bisericeii, eară cealaltă se va împărți egal între toți trei învățătorii.

Unul sau doi dintre învățători pot fi aplicați și la scoala de meserii din loc, de unde ear vor primi un salariu de vre-o 180 fl.

Salarele se solvesc regulat în rate lunare decursive din cassa bisericeii.

Dela concurenți, cari de-ocamdată

se primesc pe doi ani de probă și numai după aceea pot fi definitiv așezați se recere, ca

1. Directorul să fie pedagog și gimnast absolut cu examen de maturitate și să aibă un serviciu de cel puțin 2 ani;

2. Ceialalți doi învățători se fi absolvat cel puțin 6 clase gimnasiale și pedagogia și să poseadă testimoniu de calificatiune; se înțelege, că cântăreții și cei cu clase mai multe vor avé preferență.

Suplicile în acest mod instruate sânt de-a se subterne până la 5 August st. v. la oficiul ppresbiteral gr. or. în Orăștie; alegerea va fi în 12 August st. v.

Orăștie la 8 Iulie 1879.

Comitetul parochial concernent în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 118. 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei gr. or. de classa a III din comuna Beșa, în protopresbiteratul Paloșului se escrie concurs până în 12 August a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu două încăperi și superedificatele economice necesare.

2. Porțiunea canonică, arătură și fânaț, o vișoară, cimiteriul cu pomi din giurul bisericeii, toate de 2 jugere 859° □.

3. Dela 79 familii cu fum câte o ferdelă veche de bucate în grăunțe, și câte o ferdelă de ovės sau 1/2 ferdelă alte bucate în prețu'i; dela 8 familii neorustici câte o ferdelă veche bucate în grăunțe.

4. Dela tineret o și de lucru (clacă).

5. Lemne pentru foc 6 orgii.

6. Stola îndatinată dela 57 de familii.

Doritorii de-a ocupa această parochie au a și adresa concursele instruite conform „statut. organic” și regulamentului sinodal din 1873 până la terminul sus arătat subscrisului.

Paloș 9 Iulie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m/p,
adm. prot.

Nr. 149 — 1879. 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. română din comuna Bârsău protopresbiteratul Gioagiului I, se deschide concurs cu termin până la 18 August a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

a) Salariu anual de 200 fl. v. a.

b) Bani de cortel 25 fl. v. a.

c) Grădina de legumi lângă edificiul de scoală, și două orgii lemne de încălzit.

Suplicile pentru ocuparea acestui post instruite în sensul §-lui 13 din stat. org. sânt a se îndrepta la adresa subscrisului până la termiul sus indicat.

Se mai cere ca concurenții se fie versați și în limba maghiară.

Hondol, 1 Iulie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial

Vasiliu Pipoș m. p.
protopresbiter.

Nr. 1939 B. 3—3

CONCURS.

Devenind în vacanță un stipendiu de stat de 500 fl. pentru calificatiunea mai înaltă a clericilor din archidieceasa gr. or. a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea acestuia se escrie concurs cu termin până la 7 August st. v. a. c.

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absoluți din seminariul

andreian, cari sânt totodată absoluți de gimnasiu cu examen de maturitate.

Concurenții au a subterne la consistoriul archidiececan până la terminul arătat suplicile lor instruite cu atestatele scolare necesare, adecă: atestat de maturitate și absolutoriu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sânt deplin sănătoși și în fine cu revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericeii noastre.

Din ședința consistoriului archidiececan.

Sibiu în 7 Iulie 1879.

Nr. 263—1879. 3—3

EDICT.

Iuliu Ilie Păulescu, carele născut în Lugos, comitatul Carașului și fost locuitoriu în comuna Turcheș din Săcele, comitatul Brașovului a părăsit cu necredință dela 15 Iunie 1876 pre legiuita sa soție Raveca, fiica lui Constantin Stoica din Satlung, tot în Săcele fără de a se scî locul ubicațiunii lui este prin aceasta citat, ca în termin de un an și o și să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra i de soția sa.

Brașov, 27 Iunie 1879.

Forul matrimonial greco-oriental al Brașovului I.

Nr. 289—1879. 3—3

EDICT.

Adam Correntis născut din Fersala în Tesalia, fost mai pe urmă câțva timp speculant de bucate în Brașov, carele de mai multe luni de zile a părăsit cu necredință pre legiuita lui soție Maria născută Emanuil Zlatco de aici din Brașov, veduva Anastase Constantinides, fără de a se scî locul ubicațiunii lui, este prin aceasta citat, ca în termin de un an de zile să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul încaminat asupra i de soția sa

Brașov 10 Iulie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al Brașovului I.

Publicațiune.

Espirând cu finea anului 1878 arēnda pătrariului liber de crășmărit în comunele Branului, în urma concludusului eforiei scoalei capitale dto 30 Iunie 1879, se face cunoscut că pătrariul liber, ca proprietate a susnumitei scoli se va vinde pe calea licitațiunii publice pe un period de 3 ani, pe ziua de 7 August st. n. a. c. la 10 oare ante amiazi în localul scoalelor capitale din Bran; prețul strigărei este 500 fl. v. a. și doritorii de a licita vor avé a depune un vadiu

de 10%. Informațiuni mai detalate se pot lua dela presidiul scolar.

Bran în 23 Iulie 1879.

Eforia scoalei capitale.

Ioan Moșoiu m. p.
paroch președinte.

[32] 3—3

„Albina”,

institut de credit și de economii în Sibiu

acordă împrumuturi cu interese scădute pe lângă amanetare de hârtii de valoare unguresci, austriace, și de România; pe lângă amanetare de aur și argint cum și de scrisuri fonciare (Pfandbriefe) ale institutelor ipotecare;

escomptează hârtii de valoare și cuponi espirați sau cari espiră cel mult după 6 luni;

primesce afaceri de încassări, comisiuni pentru cumpărare și vândare de hârtii de stat și de alte efecte cum și alte comisiuni de bancă pe lângă coperire.

Sibiu, 21 Iulie 1879.

[31] 2—3

Direcțiunea.

A eșit de sub tipariu și se află la librăria:

I. E. Teran,
in Oravița.

	n. cr.
Rosca, <i>Dora și Floriu</i> , poemă	—40
Vartic T, <i>Sultanul păcălit</i> , poveste populară și amuzantă	—30
Pomperi, <i>Doze inimi de femei</i> , novelă	—30
Arbore fragment istoric, a moldo-românilor	—30
Blaremberg, <i>România și rebelul oriental sau Guvernării și Guvernării</i>	1.50
Vartie Elena, <i>Doctorul casnic</i> , pentru viața îndelungată	—30
Puiu, <i>Prescurtare din istoria rom.</i> urmata de tractate pentru învățământul primariu	—35
Popea, <i>Biografia arhiepiscopului și metropolitului A. de Șaguna</i>	2.50
Cartea norocului sau Gura viitorului care spune fiesce căruia ce are să i se întemple	—55
Fundescu, <i>Scarlat român</i> , orginal	1.20
Grandeia, <i>Fulga român</i> orginal	1.50
„Contesa Lambertini” fiica Cardinalului autorele apare în toată săptămâna 1 fascioară cu ilustrațiuni a fascioara	—35
Caterina, Cornaro cea mai frumoasă regină a Ciprului apare în broșură a	—70
Episcopul Scribau, <i>Mărgăritare</i> sau colecțiune de cuvinte alese a celui întru sâni părintele I. Crisostom	2.50
Lauran, <i>Creștinul gr. cat.</i> deprins în legea sa	1.20
Budu, <i>Cuvântări funebrele și ertăciuni</i>	1.50
Oraviu, (ciaslov) bogat cu litere	3.—
Aghiasmatarul sânilor pentru preoți gr. or., cu litere	2.50

[33] 3—3

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vârtaj

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paiele, mori pentru sdrobot etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 31